

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Roberti Abbatis Molismensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

BATIS
defunctus
laram oris
am cōgner
alium sepe
leto, tertio
ens, os lam

XXIX. APRILIS.

ta visio existimanda est, quippe quam paucis post
diebus veritas confirmavit. Nam uterque bonorum
operum ac virtutum omnium dives in Domino qui-
ent, pariterque ad caelestia regna unus post alte-
ram commigravit.

VITA S. ROBERTI PRIMI ABBATIS
Molsimensis, itemq; Cisterciensis. ex ea qua est per
Odonem abbatem Molsimensem. Obijt vir sanctus
anno Domini 1098. Cui successit Albericus & Albe-
rico subrogatus est Stephanus.

Robertus Campanie partibus oriundus 29. Aprilis,
vtriusque parentis genere clarus pari etiam
vite ac morum splendore enituit, prorsus ut
nobilem nobilitatem miris virtutibus amplifi-
cavit. Cum mater eius Ermgardis ex marito The-
odoro gravida esset, fertur gloriosa virgo in som-
niis ei apparuisse & oblato benignè annulo, filium
viro gestabat sibi desponsasse. Expletis igitur
diebus filium enixa Robertum eum appellavit
cū ab omni tempore de nocturna visione spem conceperat. Tra-
nscursis igitur puer literarum disciplinis tam eximi-
is brevem tempore progressus fecit, ut plurimos,
honestate morum ac decore virtutis, qui ex
sermone mirifice relucebat, ad sui imita-
tionem invitaret.

Cum annum ætatis quintumdecimum attingisset,
mundi vanitate ad monasticam vitam tractum
sanctum Petrum de cella tanquam portum pla-
nissimum confugit: & in eo tanta virtutum omni-
nium incrementa coepit ut aliorum regimini in Pri-
oratu officio susceptus fuerit: nec multo post à mo-
nacho sancti Michaelis Tornodorensis in Abbatem
electus

S. Roberti
parentes.

Visio matris
cuis.

Discit li-
teras.

Fir mona-
chus.

Item Prior
& Abbas.

electus est. Eodem tempore degebat in remotis
 morum latebris eremita quidam haud vulgari
 tutum splendore illustris; cumque duo fratres
 litari gloria insignes per hunc iter habere
 inuidia veneno miserabiliter tabescentes
 alterius nece tacitus cogitare coepit: sed vbi
 cum sceleri destinatum pertinissent (is erat
 ta tugurio vicinus) statim de concepto facinore
 tra seipsos turbati ad serui Dei domicilium
 narunt ibique virus pestiferum quod in eorum
 dibus latuerat per confessionem euomuerunt.

**Duo nobi-
 les sunt e-
 remita.**

sti iugo subdiderunt. Paucis autem temporibus
 mo exacta, cum propter disciplinae ignorantiam
 varios saepe errores impingerent, & multa
 de Roberti fama audirent, auidè ad eius discipulum
 nam aspirarunt; & summis infimisque precibus
 eo in Christi recipi militiam postularunt.

nuit vir sanctus imò incredibili cum gaudio
 nuos milites ad sua castra admittere ardebat
 verò Praepositus ac ceteri fratres inuidia
 confessi, pijs eius conatibus obsistere totis
 bus anniti coeperunt, ne noui Christi tyro
 mitterentur: quorum offensus scelere Abbatem
 Cellense monasterium, vnde euocatus fuerat
 gressus est: & desideratam diu Raehelen
 suauissimè amplexatus. Sed illis amplexu
 frui non licuit: nam duo illi eremi cultores
 stis vite amore inflammati, duos ex fratribus
 (alij enim quinque se eis in eremo sociantes
 Summum Pontificem direxerunt, qui eis Rob
 Abbatem deposcerent. Nec reiecit postulatio
 tifex sed Abbati de Cella mandauit vt cor
 tioni in omnibus faceret satis.

**Eremitæ ex-
 perit illum
 in Abbatem**

Summum Pontificem direxerunt, qui eis Rob
 Abbatem deposcerent. Nec reiecit postulatio
 tifex sed Abbati de Cella mandauit vt cor
 tioni in omnibus faceret satis.

Robertus ad curam pastoralis officij vel
 tractus, strenuè viriliterque sacram illam
 gubernandam suscepit, tanta fide ac pi-
 etate, ut indies accessu nouorum multiplicaretur.
 cum iam cõsiderata loci importunitate, com-
 modiore diuino seruitio locum exquirere coge-
 rit, nemo quoddam (cui Molifmus nomen) pe-
 cepto faceret, vbi proprio labore amputatis de arboribus
 rugurijola construxit, ac in summa rerum in-
 odia, alacri tamen mente, cum fratribus suis Deo
 mulatus est.
 Sed cum paulatim ex piorum hominum oblaci-
 onum maior rerum copia illis accresceret, omnis il-
 lorum & infinitis laboribus ac ieiunijs congesta
 repente concidit: prorsus ut moribus pro-
 digis in omnem vitiorum licentiam ruerent.
 Robertus totis viribus sceleribus eorum
 iam iret, frustra que ab instituta perditionis via
 contenderet, nẽ animæ suæ detrimentum
 relinqueret, ad alios quosdam fratres opti-
 missimi que disciplinis in loco, quem Au-
 gustinus vocant, florentes abiit, eis que se humilem di-
 scipulum socium adiunxit. Ibi cum vigilijs & orati-
 onibus instanter insisteret, & cunctos sanctitate vi-
 uacenter, & tamen omnibus miro humilitatis
 sermone inuadiret non multo post ab eis in Abbatem
 electus est.
 Quare Molifmenses pœnitentia ducti ruinam
 suam in moribus quàm possessionibus anxie de-
 precare coeperunt, omnemque mouere lapidem,
 ad virtutem sanctum reuocarent. Nec renuit Rober-
 tus, sed protinus accurrens breui collapsa pieta-
 tibus restaurauit ac locum nimia licen-
 tia cunctis virtutibus mirificè florentem
 resti-

Multi se e-
ius in disci-
plinam tra-
dunt.

Molifmus
extruitur.

Ex reru co-
pia quidam
insolentur.

Relictis Mo-
lifmensibus
fit alibi Ab-
bas.

Reuocatus
Molifmus.

restituit. Erant autem inter illos viri quatuor: *Robertus* nimirum & *Stephanus* cum alijs duobus. *Albericus* post coenobiticam exercitationis rudimenta ad *Stephanum* & *Robertum* lae eremi certamen suspirabat. Egressi ergo *Stephanus* & *Robertus* nobis *Molismensi* venerunt ad locum quem *Stephanus* nomen *Vinicus*, quem cum aliquanto tempore *Stephanus* & *Robertus* coluissent, coacti sunt *Loceranni* *Lingonensis* *Stephanus* & *Robertus* stitis mandato *Molismum* repetere. Compulsi *Stephanus* & *Robertus* eum deserere locum, ad *Syluam* quandam ab *Stephanus* & *Robertus* *lis* *Cistertium* nuncupatam, deflexerunt: *Stephanus* & *Robertus* structo in honorem beate *Virginis* oratoris *Stephanus* & *Robertus* vite innocentia ac morum integritate die *Stephanus* & *Robertus*

Cistertium
a quibus pri-
mo habita-
tum.

S. Robertus
preest Cister-
tensibus.

Redit Mo-
lismum.

Sub hoc ste-
phano & Ber-
nardus mo-
nachum pro-
fessus est.

Domino seruiuerunt, ut *Robertus* fama eorum in *Sportas* *Stephanus* & *Robertus* assumptis secum viginti & duobus fratribus *Stephanus* & *Robertus* eos perrexerit, seque eorum propositi *Stephanus* & *Robertus* cerit. Sed *Molismenses* agre feretes se *Stephanus* & *Robertus* re desitini importunis a *Summo Pontifice* *Stephanus* & *Robertus* reditum eius impetrarunt. Coactus igitur *Stephanus* & *Robertus* mum repetere, *Alberico* *Cistertiensis* *Stephanus* & *Robertus* praefecto ad pristinum locum remeavit: *Stephanus* & *Robertus* biennium defuncto ad sacra loci illius *Stephanus* & *Robertus* *Stephanus* accessit.

Robertus autem cum esset vtriusque *Stephanus* & *Robertus* nis institutor & cura in eum omnis *Stephanus* & *Robertus* existimandum est de cibo potuque *Stephanus* & *Robertus* alijsque *Stephanus* & *Robertus* caduce rebus necessarijs sollicitum fuisse. *Stephanus* & *Robertus* tandum, congregandis cum *Stephanus* & *Robertus* ladiisque *Stephanus* & *Robertus* vehementer fuisse intentum? Imo certe *Stephanus* & *Robertus* ad *Stephanus* & *Robertus* rum humanarum ac praeterlabentium *Stephanus* & *Robertus* coactum *Stephanus* & *Robertus* eximius, ut nihil de *Stephanus* & *Robertus* crastino sollicitus, *Stephanus* & *Robertus* quidem *Stephanus* & *Robertus* beret in pauperum subleuanda *Stephanus* & *Robertus* inopia *Stephanus* & *Robertus* expromeret, ac totus ex *Stephanus* & *Robertus* Deo *Stephanus* & *Robertus* incredibili *Stephanus* & *Robertus* quidem *Stephanus* & *Robertus* ducia penderet. Die quadam *Stephanus* & *Robertus* viri duo *Stephanus* & *Robertus* facti *Stephanus* & *Robertus* *Stephanus* & *Robertus* ti sed rerum omnium indigi praeforibus *Stephanus* & *Robertus*

XXIX. APRILIS. 325
 viri quatuordecim Dei benignitatem præstolabantur: quorum
 alijs duobus inopiam subleuare cupiens, statim cuidam ex fra-
 trimetra adhibuit, vt benignè eis faceret, mandauit. Illo autem
 ingressi ergo respondente panes in monasterio prorsus haberi
 non quoniam nulli: vir Dei vndè igitur, inquit, rescindi sunt
 quanto tempore? ait illo se nescire. Interim peractis Missarù
 Lingonensium solennjs, fratres, œconomò cymbali sonitu eos con-
 uocante, ad mensam accedere cœperunt. Tùm Ab-
 quendam ad eas sciscitari, vndè panes haberet, quos fratribus
 exerunt: vt corpora refecturis appositurus esset. Et ille: Pau-
 cis oratoribus, inquit, reseruauit, in eam curam intētus, nè fra-
 tritate die a fratribus hora refectiois cibus deesset. His auditis
 fama eorum Robertus zelo inflammatus panes mensis appositos
 in portas coniecit eisq; nullo modo fratribus vesci
 permittit, ne diffidentia crimen paulatim serperet,
 et tandem intimis animorum medullis penitus hæ-
 reret. Volebat enim vt tota fide ac spe ex omnipo-
 tentis Dei benignitate penderent; atque ita se totos
 illi consecrarent inftar pueri qui matris vberibus
 lactantur, quiq; tam in prosperis quàm aduersis tu-
 scinum ad matris sinum habet refugium.

Cum autem vir beatus iam planè præsentis vitæ
 præteritis ardenti desiderio ad Christum anhelaret,
 vltimò sui diem paucis ante mortem diebus cogno-
 uit, quem fratribus indicauit, eodemq; die ætatis
 octogesimo tertio soluto mortalitatis ergastu-
 lo letus ad Christum migravit. Corpus fuit cum
 lacrimis suorum lachrymis in ecclesia D. Virginis fa-
 cte ab illo constructa honorificè tumulatū. Deus
 omnipotens vt post carnis depositionem fa-
 miliam suam Robertum viuere cōprobaret, mul-
 tum eum miraculorum gloria decorauit. Et ipse
 sanctus vt ostenderet etiam post funera se suo-
 rum filiorum curam gerere, fratres ad preces no-

Insignis ei
 in Deum fi-
 ducia.

Prædicit ob-
 itum suū &
 moritur fe-
 liciter.

Etiā defun-
 ctus curam
 gerit Molif-
 mensium.

sturnas interdum desides excitabat: inertes
piens; deuotos verò ad meliora hortans.

Interea diuinæ dispensationis gratia in omni
terram diuulgante miracula, cœpit vndique
ecclesiam Molifmensem gentium confluere
do. In ijs mulier quædam morbo caduco valde
fera assumptis secum duobus puerulis iter
mum verus ingressa, cum in via sub dio in
quodam pernoctare cogeretur & excitato
tis cineribus ibidem fortè inuentis igne frigi
inuriam propulsaret, ecce ab altera parte
repto ex infantulis minimo aufugit. Inter
er vi morbo oppressa concidit ac multo
omni sensu destituta permansit. Tandem
mittente se morbo vires mentemque recepit
credibili dolore faucia miserando valde enu
fantis sui calamitatem deplorare cepit.
tamen recuperandi filij spem penitus abie
concepta de sanctissima Virgine & patre
fiducia illos constanter inuocando vim dol
exprimebat. Ecce autem immanis bellua
rocitatis oblita de sylua procedens & in
puerum deferens, matri eum incolumem
At verò si vniuersa quæ per seruum suum
nus operatur miracula scribere velimus, ce
tempus quam rerum copia deficeret. Nat
die in ecclesia Molifmensi beati Roberti
implorantibus adest redemptoris nostri
cordia. Eius interuentu cæci illuminantur
gressum recipiunt, ægri sanantur, maligni
eius præsentiam non ferentes ab obsequi
bus expelluntur.

Insigni mi-
raculo lu-
pus reddit
infantem.

Multa sunt
miracula ad
eius tumu-
lum.